

насилю, надавши відповідні повноваження органам виконавчої влади, місцевого самоврядування, а також державним та недержавним установам і організаціям.

06.12.2017 Верховна Рада прийняла також закон «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами», який передбачив посилення кримінальної відповідальності за домашнє насильство. Зокрема, домашнє насильство і сексуальне насильство передбачене в якості окремих складів (ст. 126-1 і 153 КК України), ст. 134 «Незаконне проведення абортів або стерилізації» і ст. 152 «Зґвалтування» викладені в новій редакції, криміналізоване примушування до шлюбу (ст. 151-2 КК України), ст. 91-1 КК України передбачені обмежувальні заходи, що застосовуються до осіб, які вчинили домашнє насильство. Зазначені зміни мають вступити в силу за рік після офіційного опублікування Закону. Деякі положення цього закону вже вступили в силу: наприклад, перелік обставин, що обтяжують покарання, був доповнений п. 6-1 «вчинення злочину щодо подружжя чи колишнього подружжя або іншої особи, з якою винний перебуває (перебував) у сімейних або близьких відносинах». У той же час зазначимо, що хоча й вказаний закон був прийнятий з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами 2011 р., Україна й досі не ратифікувала згадану міжнародну угоду. Вбачається, що зазначена невідповідність має бути яконайскоріше виправлена.

Підсумовуючи, зазначимо, що посилення кримінальної відповідальності та передбачення низки нових кримінологічних заходів щодо протидії домашньому насильству є передумовою зниження рівня зазначених правопорушень та надання гарантій гідного захисту жертвам домашнього насильства в Україні.

Одержано 17.04.2018

УДК 343.615.8

Артур Геннадійович ПІСКОВЕЦЬ,

курсант групи Ф1-406 ХНУВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри кримінального права і кримінології факультету № 1 ХНУВС кандидат юридичних наук Олішевський О. В.

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРИМУСОВЕ ВВЕДЕННЯ В ОРГАНІЗМ АЛКОГОЛЮ

Алкоголізм – дуже поширена проблема з трагічними наслідками. Про нього нині говорять у всьому світі. З ним пов'язують і падіння звичаїв, і зростання злочинності, і збільшення транспортних аварій та інших нещасних випадків. Тому нашою метою в цій роботі є висвітлення проблеми щодо примусового введення в організм людини алкоголю.

Із споживанням алкоголю пов'язані до 35 % самогубств, до 70 % усіх убивств, 62 % нещасних випадків, 73 % актів насильства, 81 % тяжких тілесних ушкоджень. Одноразове вживання алкоголю призводить до нудоти, головного болю, харчового отруєння. Регулярне вживання алкоголю призводить, насамперед, до розвитку алкогольного стеатогепатиту, надалі до хронічного гепатиту, а за умови подальшого прогресування – цирозу печінки і, як наслідок, – смерті.

Легкий ступінь сп'яніння – це якраз той стан, заради якого, власне, і затівається випивка: душевний підйом, відчуття легкості і радісне збудження. Сп'яніння середнього ступеня характеризується більш серйозними симптомами: порушенням ходи (погойдуванням) і координації рухів, роздвоєнням в очах, втратою чіткості мови. Важке алкогольне отруєння симптоми має вельми серйозні. У людини, яка страждає від сильної інтоксикації, можуть початися проблеми з диханням. Високий ризик і того, що у сп'янілого зупиниться серце. У деяких випадках, коли кількість алкоголю в крові перевищує 3 %, виникає оглушення і, як наслідок, починається кома.

Що стосується нашої теми, то фізичний примус – застосування щодо особи фізичного насильства з метою примушення її до вчинення або невчинення певних протиправних дій всупереч її волі. Під психічним примусом розуміється вплив на психіку особи з метою змусити її всупереч її волі вчинити або утриматись від вчинення певних протиправних дій.

Отруєння речовинами будь-якого походження з переважно як місцевої, так і загальної дії (в тому числі і харчові токсикоінфекції) при умові, що в клінічному перебігу мали місце загрозливі для життя явища кваліфікується як тяжке тілесне ушкодження. Отруєння, що не мало загрози для життя, але спричинило розлад здоров'я або втрату працездатності менш як на 33 % – тілесні ушкодження середньої тяжкості, менш ніж 10 % – легкі тілесні ушкодження.

Отже, від введення в організм алкоголю можуть настати різного ступеня тілесні ушкодження та смерть, а тому дії винної особи, яка примусово ввела в організм потерпілого алкоголь, залежно від наслідків мають кваліфікуватися наступним чином:

- за ст. 125 КК України, як умисні легкі тілесні ушкодження, а саме: харчове отруєння, алергічні реакції організму.
- за ст. 122 КК України, як тілесні ушкодження середньої тяжкості, а саме: жовчекам'яна хвороба, виразка шлунку, виразка дванадцятипалої кишки, серцево-судинні захворювання, неврологічні симптоми.
- за ст. 121 КК України, як тяжкі тілесні ушкодження, а саме: цироз печінки, інфаркт міокарда, інсульт, відмова роботи нирок.
- у випадку заподіяння смерті, залежно від умислу, кваліфікується за ст. 115 або ч. 2 ст. 121 КК України.

Одержано 17.04.2018

